

Πρωταρχική Εκτίμηση και Αντιμετώπιση του Πολυτραυματία στον Τόπο του Ατυχήματος

Εμμανουήλ ΠΙΚΟΥΛΗΣ, Αγγελος ΓΕΡΑΝΙΟΣ και Στυλιανός ΜΑΝΤΩΝΑΚΙΣ.
β' Χειρουργική Κλινική, Γενικό Περιφεριακό Νοσοκομείο "ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟ" Βούλας.

Η εκτίμηση και η αντιμετώπιση ενός πολυτραυματία αμέσως μετά το ατύχημα στο οποίο ενεπλάκη είναι πολύ σημαντική, καθορίζει δέ σε ένα πολύ σημαντικό βαθμό τόσο την ίδια του την επιβίωση, όσο και την πλήρη αποκατάστασή του, δηλαδή την αποφυγή μονίμου ανατηρίας.

Ετσι αμέσως βγαίνει το συμπέρασμα πως η βαθειά γνώση όλων των γιατρών, οι οποίοι καλούνται να αντιμετωπίσουν πολυτραυματίες στον τόπο του ατυχήματος αλλά και κατά τη διάρκεια της (πολλές φορές όχι ολιγώρου) μεταφοράς τους στο χώρο της δευτεροβαθμίου ή και τριτοβαθμίου αντιμετωπίσεως (Νοσοκομείο), είναι απαραίτητη. Ας μην ξεχνάμε πως η αντιμετώπιση των πολυτραυματών σε χώρες με περισσότερο ανεπτυγμένα συστήματα υγείας, αποτελεί σημαντικό μέρος του γνωστικού αντικειμένου και του παραπατρικού προσωπικού (νοσοκόμων, τραυματιοφόρων κ.λ.π.). Τα μηνύματα που εκπέμπει η στατιστική ανάλυση τόσο της θνητότητος των πολυτραυματών (ανεξαρτήτως του αιτίου του τραυματισμού των), όσο και της αναδείξεως του ποσοστού των θανάτων, οι οποίοι θα ήτο δυνατόν να είχαν προληφθεί, θα έπρεπε να προκαλούν την εγρήγορση τουλάχιστον όλων εκείνων που ασχολούνται καθημερινά με την αντιμετώπιση του τραύματος.

Από πολλές στατιστικές μελέτες έχει δειχτεί πως η θνητιμότητα συνεπεία του τραύματος, καταχωρείται σε τρεις βασικές (χρονικές) περιόδους μετά το ατύχημα (1). Σε ποσοστό έως και 50% (επί του συνόλου των θανάτων) οι τραυματίες θνήσκουν από ολίγα δευτερόλεπτα έως ολίγα λεπτά μετά το ατύχημα, οι αιτίες δέ αυτών των θανάτων είναι στην συντριπτική τους πλειοψηφία μεγάλες - ασύμβατες με την ζωή κακώσεις στον εγκέφαλο, νωτιαίο μυελό, καρδιά ή μεγάλα αγγεία (Πιν. 1). Η μείωση της θνητιμότητας αυτής της περιόδου δεν μπορεί να επιτευχθεί με ιατρικά μέσα, με μόνη ίσως την εξαίρεση τα πολύ καλά οργανωμένα αστικά κέντρα με υποδειγματική οργάνωση μεταφοράς και αντιμετώπισης - μάλιστα ταχύτατα - των πολυτραυματιών, και πάλι όμως τα αποτελέσματα θα είναι πτωχά. Οι μοναδικές σημαντικές ενέργειες μειώσεως της θνητιμότητος αυτής της πρώτης περιόδου είναι εκείνες που αφορούν τη μείωση (άρα και την πράληψη) του τραυματισμού, μέτρα δηλαδή που αφορούν την την πολιτεία (δοκιμασία ανίχνευσης αλκοόλης στον εκπνεόμενο αέρα των οδηγών - γνωστή ως "alcohol test", έλεγχος

ορίου ταχύτητας των τροχοφόρων κ.λ.π.) Η γλώσσα των αριθμών είναι αμειλικτική και σε αυτήν την περίπτωση, τα δε συμπεράσματα συνταρακτικά: από τους κατελάχιστον 2000 νεκρούς, τους οποίους θρηνούμε ετησίως στη χώρα μας, τουλάχιστον οι μισοί θα εσώζοντο με τη μείωση στο μισό των ατυχημάτων αυτών. Το όφελος θα ήταν πολλαπλό και στην οικονομία της χώρας, αν σκευείται κανείς ότι μόνο για παροχή ιατρικών υπηρεσιών το ετήσιο κόστος του τραύματος στην Ελλάδα είναι περί τα 70 δισεκατομύρια δραχμές!!! Το κόστος από την αποζημίωση αυτών που επιζούν ως ανάπτηροι (συνήθως νέοι άνθρωποι με όχι μικρό προσδόκιμο επιβίωσεως), ή το κόστος των υλικών ζημιών ή ακόμα εκείνο της μεγενθύσεως (συνεπεία του τραύματος) του δημογραφικού προβλήματος, της με άλλα λόγια μειώσεως του ενεργού από παραγωγική άποψη πληθυσμού, είναι πέρα από κάθε υπολογισμό... Σημαντική είναι ήδη η μείωση της συχνότητας αλλά και της βαρύτητας των τροχαίων ατυχημάτων μετά την καθιέρωση και στην χώρα μας του "alcohol test" από όργανα της τροχαίας.

Η θνητιμότητα αγγίζει το 30% σε μια χρονική περίοδο από ολίγα λεπτά έως ολίγες ώρες μετά τον τραύματισμό. Τα συχνότερα υποκείμενα αίτια είναι ο αιμοπνευμοθράκας, η ρήξη συμπαγών οργάνων (σπληνός, ήπατος), κατάγματα της πυέλου ή τέλος άλλες πολλαπλές κακώσεις με σημαντική απώλεια αίματος (Πιν. 2).

Ποσοστό θανάτων έως 20% αφορά μια τρίτη περίοδο (από 4-5 μέρες έως 2 μήνες), θανατοί καθαρά νοσοκομειακοί (συνήθως στους χώρους εντατικής θεραπείας), που βασικά είναι η κατάληξη της σήψης ή της ανεπαρκείας πολλαπλών οργάνων (Πιν. 3).

Η μείωση της θνητιμότητας της δευτέρας και της τρίτης περιόδου είναι μέλημα του συστήματος υγείας και επακόλουθα εκείνων που ασχολούνται με το τραύμα (ιατρών, παραπατρικού προσωπικού). Όλοι αυτοί οι θάνατοι, σε ένα ιδανικό σύστημα μεταφοράς - περιθαλψης τραυματών, θα μπορούσαν να αποτραπούν. Επομένως πρέπει να τους χαρακτηρίσουμε "προληφτικούς θανάτους". Είναι άρα αυτοί οι θάνατοι, που ο αριθμός τους χαρακτηρίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος. Σε μια πολυκεντρική μελέτη σε Μεγάλη Βρετανία, Σουηδία και Η.Π.Α. επί 4700 θανάτων το 23% αποκαλύφθηκε ότι ήταν προληφτικοί (2). Στην χώρα μας σε μια ανάλογη μελέτη που διενεργήθηκε

από την δΥ Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών σε συνεργασία με το Νεκροτομείο Πειραιά (αφορά την μελέτη 170 μετατραυματικών θανάτων) αποκαλύφθηκε ότι το 66% ήταν προληφτικοί! (2) (Πιν. 4).

Όπως προκύπτει από τα προλεχθέντα η πρώτη ώρα αντιμετώπισης του πολυτραυματία είναι εξαιρετικά καθοριστική για την επιβίωσή του, ως και για την αποφυγή δημιουργίας μετέπειτα τυχόν αναπτηριών. Για τούτο αυτήν την ώρα την καλούμε χρυσή ώρα.

Το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να γίνεται αμέσως είναι η ενεργοποίηση του υπευθύνου φορέα προνοσοκομειακής μεταφοράς και γιατί όχι φροντίδας (Πιν.5). Θα πρέπει το σύστημα μεταφοράς να καλύπτει όσο γίνεται πληρέστερα όλη την επικράτεια, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο στην χώρα μας με τους μεγάλους ορεινούς όγκους, που αποκλείονται συγκονιωνιακά στις όχι σπάνιες περιπτώσεις χιονοπτώσεων, όπως και με το πλήθος των νησιών του Αιγαίου και Ιονίου πελάγους, που σε πολλές περιπτώσεις ισχυρών ανέμων είναι αποκλεισμένα και από αυτά τα μέσα αερομεταφοράς. Χρόνοι διακομιδής επομένων άνω της μίας ώρας από του ατυχήματος θα πρέπει να είναι αποφευκτέοι, οι δε μονάδες μεταφοράς (ασθενοφόρα, ελικόπτερα ή άλλου τύπου αεροσκάφη, ή ακόμα και ταχύπλοα θαλάσσια μέσα) θα πρέπει να είναι επανδρωμένα με το κατάλληλο προσωπικό (παραπατρικό ή/και - κατά προτίμηση ιατρικό). Τέλος μεταφορά σε κέντρο ακατάλληλο για την αντιμετώπιση του πολυτραυματία, λόγω βασικά της απώλειας χρόνου, μπορεί να αποβεί μοιραία.

Στον τόπο του ατυχήματος πρωταρχική σημασία έχει η πρωταρχική εκτίμηση και αντιμετώπιση. Αυτή αφορά κατά σειρά πρωτεραιότητας την διασφάλιση των κάτωθι: (3)

➤ A (Airways) ΑΕΡΟΦΟΡΩΝ ΟΔΩΝ (ΜΕ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΜΣΣ)

➤ B (Breathing) ΑΝΑΠΝΟΗΣ

➤ C (Circulation) ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ - ΕΛΕΓΧΟ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΣ

➤ D (Disability) ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

➤ E (Exposure) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ (ΠΛΗΡΗΣ) ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ, ΆΛΛΑ ΠΡΟΣΟΧΗ:

Προλάβετε την υποθερμία!

➤ A. ΑΕΡΟΦΟΡΟΙ ΟΔΟΙ ΜΕ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΥΧΕΝΙΚΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΗΣ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ (ΑΜΜΣ) Πρωταρχική εκτίμηση

➤ Εκτίμηση της βατότητας της αναπνευστικής οδού

➤ Ταχύτατη εκτίμηση απόφραξης Αντιμετώπιση

➤ Χειρισμός ανύψωσης της σιαγόνος (Chin lift) η υπερέκτασης της γνάθου (Jaw thrust)

➤ Απομάκρυνση ξένων σωμάτων

➤ Τοποθέτηση στομάτου - ή ρινοφαρυγγικού αεραγωγού

➤ Μέριμνα για μόνιμη οδό χορήγησης

➤ Στόματο - ή ρινοτραχειακή διασωλήνωση

➤ "Κρικοθυρεοτομή" δια βελόνης

➤ Χειρουργική κρικοθυρεοτομή

Τοποθετήστε τον αυχένα σε ουδέτερη θέση με ακινητοποίηση δια των χειρών, κατά την διάρκεια των χειρισμών για την διασφάλιση των αναπνευστικών οδών. Ασθενής με αποφραγμένους αεραγωγούς από εμέσματα, θραύσματα οδόντων κ.λ.π. μπορεί να καταλήξει εντός ολίγων λεπτών. Δρα η εξασφάλιση της βατότητας των αεραγωγών είναι υψηλής σημασίας και οι μέθοδοι αποκατάστασής τους, όπως αναφέρονται ανωτέρω, θα πρέπει να είναι γνώριμες τεχνικά από όλους τους ιατρούς, καθώς επίσης από τους νοσοκόμους και το υπόλοιπο παραπατρικό προσωπικό, οι οποίοι θα πρέπει να στελεχώνουν τις μονάδες μεταφοράς, σε μια ενδεχομένη παρουσία τους χώρο ατυχήματος, ή και κατά την μεταφορά του τραυματία στο οργανωμένο κέντρο, να είναι σε θέση να έχουν εξασφαλισμένη την βατότητα των αεραγωγών. Ο Jacobs και οι συνεργάτες του αναφέρουν, ότι κατά την διάρκεια 9 μηνών 178 διασωληνώσεις πραγ

> Ακρόαση των δύο ημιθωρακίων

Η σωστή εκτίμηση των αναπνευστικών κινήσεων γίνεται αφού έχει αποκαλυφθεί πλήρως το ως το στήθος του πάσχοντος, η ακρόαση βοηθάει να αντιληφθούμε την καλή είσοδο - έξοδο του αέρα στους πνεύμονες, η επίκρουση βοηθάει στην αναγνώριση ύπαρξης αέρα ή συλλογής υγρού (αίματος) στην υπεζοκωτική κοιλότητα, η δε επισκόπιση και ψηλάφιση για την αναγνώριση κακώσεων στο θωρακικό τοίχωμα.

Ο αερισμός σχετίζεται με την επαρκή λειτουργικότητα των πνευμόνων, του θωρακικού τοιχώματος, του διαφράγματος, αλλά μπορεί επίσης να επιφρεστεί και από έκπτωση της λειτουργίας του Κ.Ν.Σ.

ΖΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΑΕΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ

- > Υπό τάση πνευμοθώρακας
- > Χαλαρός θώρακας με υποκείμενη πνευμονική θλάση
- > Ανοικτός πνευμοθώρακας
- > Κρανιοεγκεφαλική κάκωση - κάκωση νωτιαίου μυελού
- Αντιμετώπιση ανεπαρκούς λειτουργίας της αναπνοής
- > Χορήγηση υψηλών συγκεντρώσεων O₂
- > Αερισμός με μάσκα προσώπου
- > Στομάτο - ή ρινοτραχειακή διασωλήνωση
- > Ανακούφιση του πνευμοθώρακα υπό τάση με βελόνη και ακολούθως εκτέλεση θωρακοστομίας
- > Επιπλαστισμός του ανοικτού πνευμοθώρακα

Εάν ο ασθενής θα πρέπει να βρίσκεται σε μηχανική υποστήριξη της αναπνοής (δηλαδή θα πρέπει να εξασκούνται στους αεραγωγούς θετικές πιέσεις), είτε θα χρειαστεί να μεταφερθεί σε απομακρυσμένο κέντρο, κυρίως με αερομεταφορά, η ύπαρξη καταγμάτων πλευρών ακόμα και χωρίς την ύπαρξη κατά την πρωταρχική εκτίμηση πνευμο - ή αιμοθώρακα, η κλειστή θωρακοστομία (τοποθέτηση του άκρου της προέκτασης του σωλήνα της υπεζοκωτικής παροχέτευσης κάτω από την επιφάνεια ικανής ποσότητος αποστειρωμένου ορού σε ειδικό δοχείο) είναι επιβεβλημένη. Διαφορετικά η ανάπτυξη ενός υπό τάση πνευμοθώρακα που μπορεί να διαφύγει της προσοχής μας, είναι πολύ πιθανή. Το ίδιο ισχύει φυσικά και για τραυματία που θα οδηγηθεί στο χειρουργείο με γενική νάρκωση. Η ύπαρξη υποδορίου εμφυσήματος στον θώρακα επιβάλει την διενέργεια θωρακοστομίας (συχνά άμφω) χωρίς την χρονοθόρο ακτινολογική τεκμηρίωση του πνευμοθώρακα.

> C. ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΚΟ ΜΕ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΣ

Πρωταρχική εκτίμηση

> Αναγνώριση εξωτερικής πηγής αιμορραγίας

- > Επίπεδο συνείδησης
- > Σφυγμός (συχνότητα, ρυθμός, ποιότητα)
- > Χρώμα δέρματος (ροδαλό, ωχρότητα)
- > Αρτηριακή πίεση

Ο έλεγχος του σφυγμού συνήθως κεντρικών αρτηριών (μηριαίας, καρωτίδας) και το χρώμα του δέρματος αποτελούν τα βασικά σημεία του κυκλοφορικού. Σφύξεις νηματοειδείς και συχνές μπορεί να αποτελούν πρώιμα σημεία ολιγαιμίας, αντιθέτως σφυγμός γεμάτος, ρυθμικός και βραδύς μας απομακρύνει από την σκέψη της ολιγαιμίας. Ο πάσχων που το δέρμα του είναι ροδαλό στο πρόσωπο και τα άκρα σπάνια σχετίζεται με ολιγαιμία, αντίθετα το σταχτί γκριζο χρώμα στο πρόσωπο και το άσπρο χρώμα στα άκρα σχετίζονται με ολιγαιμία.

Αντιμετώπιση

- > Ασκηση πίεσης στο σημείο αιμορραγίας
- > Χρήση διαφόρων ναρθηκών με αεροθάλαμο (Pneumatic splintings)
- > Τοποθέτηση φλεβοκαθετήρα 16G
- > Εναρξη ενδοφλέβιας χορήγησης διαλύματος Ringers
- > Προλάβετε την υποθερμία

Η άσκηση πίεσης στο αιμορραγούν σημείο αποτελεί την πρώτη ενέργεια στην αντιμετώπιση του πολυτραυματία, στις πλειστές δε των περιπτώσεων είναι η μόνη αναγκαία και αποδεκτή πράξη για τον αποτελεσματικό έλεγχο της αιμορραγίας έως την τελική αντιμετώπιση σε δευτερο - ή τριτοβάθμιο επίπεδο. Η χρήση των αεροθαλάμων για την αντιμετώπιση της καταπληξίας (εντούτοις "παντελονιού") επιδέχεται πολλές διχογνωμίες. Αντίθετα πολλοί συνιστούν την χρήση ειδικών αεροθαλάμων, σχεδόν ίδιων με εκείνους των πιεσόμετρων όμως τελείως διαφανών (κατασκευασμένων από διαφανές πολυαιθυλένιο), για τον έλεγχο αγγειακής αιμορραγίας των άκρων. Έτσι μετά την τοποθέτηση του κυκλοτερούς αεροθαλάμου στο σημείο του τραύματος του άκρου, η διαφάνεια του επιτρέπει την ελάχιστη δυνατή συμπίεση για το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα, χωρίς κατά αυτόν τον τρόπο να δυσχεραίνει ουσιαστικά την κυκλοφορία στο άκρο. Η χρήση ενός τέτοιου βοηθήματος θα πρέπει να θεωρείται αναγκαία όταν ο χρόνος μεταφοράς του πάσχοντος είναι μεγαλύτερος των 30 λεπτών (6). Η χρήση Tourniquet (ισχαμη περιδεση), καθώς επίσης αιμοστατικών λαβίδων θα πρέπει να αποφεύγεται, διότι είτε συνθίζουν τους ιστούς, είτε τραυματίζουν τα γειτονικά αγγεία η νεύρα (3).

Η εκτίμηση των απωλειών υγρών και αίματος βασιζόμενη στην αρχική εκτίμηση του ασθενούς (βάρους 70 kgr περίπου) διενεργείται σχετικά εύκολα:

Πίνακας 1: Υπολογιζόμενη Απώλεια Υγρών και Αίματος (ATLS Program for Physicians: Student Manual, Chicago, American College of Surgeons, 1993) (8).

	ΣΤΑΔΙΟ I	ΣΤΑΔΙΟ II	ΣΤΑΔΙΟ III	ΣΤΑΔΙΟ IV
ΑΠΟΛΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΣ (ml)	ΕΩΣ 750	750 - 1500	1500 - 2000	> 2000
ΑΠΟΛΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΣ (% συνόλου)	ΕΩΣ 15%	15 - 30%	30 - 40%	> 40%
ΣΥΧΝΟΤΗΣ ΣΦΥΓΜΟΥ	< 100	> 100	> 120	> 140
ΑΡΤΗΡΙΑΚΗ ΠΙΕΣΗ	ΚΑΝΟΝΙΚΗ	ΚΑΝΟΝΙΚΗ	ΠΕΣΜΕΝΗ	ΠΕΣΜΕΝΗ
ΠΙΕΣΗ ΣΦΥΓΜΟΥ (διαφορά συστ/κής - διασ/κής πίεσης)	ΚΑΝΟΝΙΚΗ	ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ	ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ	ΕΛΑΤΤΩΜΕΝΗ
ΣΥΧΝΟΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΩΝ	14 - 20	20 - 30	30 - 40	> 35
ΑΠΟΒΟΛΗ ΟΥΡΩΝ (ml / hr)	> 30	20 - 30	5 - 15	ΑΜΕΛΗΤΕΑ
ΚΝΣ	ΕΛΑΦΡΩΣ	ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΑΝΗΣΥΧΟΣ & ΣΥΓΧΥΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΧΥΤΙΚΟΣ & ΛΗΘΑΡΓΙΚΟΣ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ ΥΓΡΩΝ (Ο κανόνας του 3:1)	KRYSTALOEIDH (Ringers)	KRYSTALOEIDH	KRYSTALOEIDH	KRYSTALOEIDH & AIMA

Η άμεση και σε μεγάλες ποσότητες χορήγηση υγρών πολλές φορές οδηγεί σε αύξηση της συστολικής πίεσης, με αποτέλεσμα την απομάκρυνση των αιμοπεταλών και των μικροθρόμβων που σχηματίζονται στα αιμορραγούντα μικροαγγεία και ως εκ τούτου έχουμε επιδύνωση της αιμορραγίας. Η χορήγηση των υγρών θα πρέπει να γίνεται βάσει του ελέγχου της αιματώσεως των βασικών οργάνων (7). Γεγονός είναι πως: α) Θα πρέπει να αποφεύγονται στην πρώτη φάση άλλα διαλύματα εκτός του Ringers Lactate, το οποίο θα πρέπει να χορηγείται σε θερμοκρα-

σία περίπου 370 C. β) Η συνεχής παρακολούθηση των ως άνω αναφερθέντων παραμέτρων του ασθενούς (monitoring), μπορεί να προλάβει οποιαδήποτε λάθη και στην χορήγηση υγρών.

Η ανταπόκριση στη χορήγηση των υγρών μπορεί να εκτιμηθεί επίσης εύκολα:

Πίνακας 2: Ανταπόκριση στην αρχική χορήγηση υγρών (ATLS Program for Physicians: Student Manual, Chicago, American College of Surgeons, 1993) (8).

ΖΩΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ	ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ	ΠΑΡΟΔΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ	ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ
ΑΠΟΛΕΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΑ	Μικρή (10 - 20%)	Μέση και συνεχίζομενη (20 - 40%)	Σημαντική (> 40%)
ΑΠΟΛΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΣ	Μικρή	Υψηλή	Υψηλή
ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΡΥΣΤΑΛΟΕΙΔΗ	Μικρή	Μεσαία έως υψηλή	Αμέσως
ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΑΙΜΑ	Μικρή	Ομάδα & διασταύρωση	Επείγουσα μετάγγιση αδιαστάμωτου αίματος ομάδος O Rh- Σχεδόν αναπόφευκτα
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΙΜΑΤΟΣ	Πιθανώς	Ταυτοποίηση ομάδος	N/AI
ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ	Mάλλον ναι		
ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΠΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	N/AI

Ετσι ο γιατρός που προσφέρει τις πρώτες βοήθειες στον πολυτραυματία, θα πρέπει να εκτιμήσει τις ανάγκες του ασθενούς για πιθανή μετάγγιση και γιατί όχι να προβεί σε αυτήν εάν είναι απολύτως αναγκαίο (αίμα ομάδας O-Rh-). Προσοχή στα λάθη που είναι δυνατόν να επισυμβούν στην εκτίμηση της καταπληξίας:

- Αύξηση της ΑΠ δεν σημαίνει κατανάγκη αύξηση της καρδιακής παροχής!
- Ένας ηλικιωμένος πολύ δύσκολότερα αντιρροπεί σε σχέση με έναν νέο την υπογκαμία!
- Γυμνασμένα άτομα γενικότερα και ειδικότερα οι αθλητές μπορεί να βρίσκονται σε υπογκαμία χωρίς έκδηλη ταχυκαρδία
- Οι β αναστολείς διατηρούν την βραδυκαρδία και στην υπογκαμία!
- Η υποθερμία σε πολύ μεγάλο βαθμό καθυστερεί την ανταπόκριση στην αντιμετώπιση της υπογκαμίας με υγρά.
- Ασθενείς με βηματοδότη είναι ως ένα βαθμό ανίκανοι να ανταποκριθούν στην απώλεια αίματος! Όλα τα παραπάνω ο γιατρός της πρώτης γραμμής αντιμετώπισης πολυτραυματών δεν δικαιούται να ξεχνά.

➤ D. ΣΥΝΤΟΜΗ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

- Επίπεδο συνείδησης
- Εγρήγορση (Ξύπνιος)
- Αντίδραση σε φωνητικά ερεθίσματα
- Αντίδραση μόνο σε επώδυνα ερεθίσματα
- Δεν αντιδρά σε τίποτα Κόρες
- Εκτίμηση μεγέθους, έλεγχος υπάρξεως ή μη φωτοκινητικού αντανακλαστικού.

Σημαντικό είναι να έχουμε κατά νου ότι αξεπέραστα προβλήματα του Α,Β,Γ (βατότητας των αεραγωγών, αερισμού των πνευμόνων, καταπληξίας), μπορούν να φέρουν πτώση του επιπέδου συνείδησης χωρίς να υπάρχει κρανιοεγκεφαλική κάκωση. Επίσης είναι λάθος να αποδίδεται η πτώση του επιπέδου συνείδησης σε μέθη ή χρήση ναρκωτικών ουσιών (κάτι βέβαια που δεν αποκλείεται να συμβαίνει). Όμως η κρανιοεγκεφαλική κάκωση όπως και κάθε άλλη κάκωση (ΑΜΣΣ, ΟΜΣΣ, κακώσεις σπλάχνων κ.λ.π.) θεωρείται δεδομένη έως αποδείξεως του εναντίου (με την παρακλινική τεκμηρίωση σε δευτεροβάθμιο η τροθιτοβάθμιο επίπεδο). Ασθενής με εξασφαλισμένη την βατότητα των αεραγωγών, εξασφάλιση καλού αερισμού πνευμόνων και ανάταξη της καταπληξίας (αιμοδυναμικά σταθερός) με συνεχίζομενη νευρολογική διαταραχή, χρήζει αμετάκλητη νευροχειρουργικής εκτίμησης.

➤ E. ΕΚΘΕΣΗ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τέλος η αποκάλυψη βλαβών τυχόν ενυπαρχόντων στη ράχη του πάσχοντος ή κάτω από τα ρούχα του είναι επιβεβλημένη. Διαφορετικά μια αιμορραγία π.χ. από κάταγμα ωμοπλάτης ή λαγόνιου ακρολοφίας που δεν έχει αντιμετωπιστεί έγκαιρα, μπορεί να οδηγήσει σε βαρεία και αδικαιολόγητη ολιγιαμία, έως ότου μεταφερθεί ο πάσχων στο νοσοκομείο. Προσοχή! Προστατέψτε τον ασθενή από την υποθερμία κατά και μετά την αποκάλυψη του σώματός του.

Ακολουθεί η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΥΠΟΔΕΧΤΕΙ ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ. Είναι απαράδεκτο ο τραυματίας να μεταφερθεί σε δευτεροβάθμιο κέντρο, χωρίς αυτό να είναι έτοιμο να υποδεχτεί ή ακόμα χειρότερα να στερείται δυνατοτήτων αντιμετώπισης σημαντικών ειδικών προβλημάτων του πάσχοντος, ζωτικής φυσικά σημασίας.

Ένα μεγάλο πρόβλημα είναι η αντιμετώπιση πασχόντων σε περιπτώσεις μαζικών καταστροφών (σεισμοί, τροχαίο ατύχημα λεωφορείου κ.λ.π.). Οι βασικές αρχές αντιμετώπισης υπαγορεύονται από τις κάτωθι δύο πιθανές καταστάσεις.

1. Ο αριθμός και η βαρύτητα των πολυτραυματών δεν υπερβαίνει τις δυνατότητες διακομιδής και αντιμετώπισης. Αντιμετωπίζονται πρώτα: Ασθενείς με προβλήματα που απειλούν την ζωή τους. Ασθενείς οι οποίοι έχουν πολλαπλές κακώσεις.

2. Ο αριθμός και η βαρύτητα των πολυτραυματών υπερβαίνει τις δυνατότητες διακομιδής και αντιμετώπισης

Αντιμετωπίζονται πρώτα: Πολυτραυματίες οι οποίοι έχουν τη μεγαλύτερη πιθανότητα επιβίωσης με το μικρότερο χρόνο αντιμετώπισης, με τα λιγότερα μέσα και το λιγότερο πρωσωπικό (3). Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η αλληλουχία των Α,Β,Γ,Ε και Δ είναι απαράβατη και σε αυτές τις περιπτώσεις. Έτσι αν ένας ασθενής έχει αναπνευστική δυσχέρεια λόγω πτώσεως της κάτω γνάθου και ένας άλλος βρίσκεται στο πρώτο στάδιο υπογκαμίας χωρίς αναπνευστικά προβλήματα, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ο πρώτος, επειδή για την αποκατάσταση βατότητας των αεραγωγών δεν θα καταναλωθεί ενέργεια άνω των δύο λεπτών, έστω και εάν οι συνθήκες αφορούν κατάσταση όπου ο αριθμός και η βαρύτητα των τραυματών υπερβαίνει τις δυνατότητες αντιμετώπισης.

Ποτέ δεν ξεχνάμε μια βασική αρχή: Σε κάθε μεταφορά τραυματία (από τον τόπο του ατυχήματος στο μέσο μεταφοράς ή από το τελευταίο στο νοσοκομείο) απαγορεύεται η μετακίνηση των οποιοδήποτε τημμάτων του σώματός του (αυχένα, σπονδυλικής στήλης γενικότερα, άκρων, λεκάνης). Ξανατονίζουμε: ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΥΝΑΤΕΣ

ΚΑΚΩΣΕΙΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΩΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ (ΠΑΡΑΚΛΙΝΙΚΑ) ΤΟΥ ENANTION. Για τον λόγο αυτόν θα πρέπει κανείς να γνωρίζει να χειρίζεται όλα τα μέσα μεταφοράς π.χ. φαράσι μεταφοράς (scoop stretcher), στρώμα σκλήρυνσης με κενό αέρος κλπ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Ταχεία προσπέλαση και διακομιδή από τις μονάδες μεταφοράς (πολιτεία)
- Επάνδρωση των μονάδων μεταφοράς με κατάλληλο εξοπλισμό και με ιατρικό ή παραϊατρικό πρωσωπικό άριστα εκπαιδευμένο για πρωταρχική εκτίμηση και αντιμετώπιση τραυματιών και βαρέως πασχόντων.
- Επικοινωνία - ενημέρωση ασθενοφόρου με το κέντρο υποδοχής του τραυματία.
- Πλήρης αναδιοργάνωση για υποδοχή τραυματιών και βαρέως πασχόντων όλων των Κ.Υ. και των Νοσοκομείων.
- Η κατάσταση που μέχρι τώρα έχει παγιωθεί θα πρέπει ν' αλλάξει. Η διόρθωση των κακώς κειμένων είναι πολύ δύσκολη υπόθεση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. American College of Surgeons Committee on Trauma : Advanced Trauma Life Support Program for Physicians: Student Manual Chicago, American College of Surgeons, 1993, pp 9-17.
2. Ανδρουλάκης 1.Αντιμετώπιση τραυματών - A.T.L.S. - Εκπαίδευση με μία μεθοδευμένη προσέγγιση του τραυματία ~.Πρακτικά XIX Πανελλήνιου Συνεδρίου Χειρουργικής, 1994: σελ. 993 - 1000.
3. American College of Surgeons Committee on Trauma: Advanced Trauma Life Support Program for Physicians: Student Manual Chicago, American College of Surgeons, 1993, pp 19-43
4. Jacobson LE., Gomez GA., Sobieray RJ., Rodman GH. et al. "Surgical cricothyroidotomy in trauma patients: Analysis of its use by Paramedics in the field" J. Trauma 1996 (41):15-20
5. Jacobs LM., Bettibetia LD., Bennett B., Madigan C."Endotracheal intubation in the prehospital phase of Emergency Medical Care" trauma 1983 (250):2175-2177

